

[Poulsgaard]

så ikke noget, som skulle undersøges? Nu ville ministeren ikke gå ind i en generel undersøgelse for hele landet, og det har jeg såmænd heller ikke noget ønske om, men jeg skal bare erindre om det, hr. Jens Peter Jensen fra venstre sagde her for nylig under en arbejdsmarkedsdebat, nemlig at man havde meget, meget dårlige erfaringer med disse forskellige kurser og informationsmøder, som også ministeren var inde på. Derfor er jeg interesseret i at få at vide, om ministeren vil undersøge, om der er nogen baggrund for det, der blev sagt af arbejdsformidlingschef Blunch fra Herning.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg tror ikke, arbejdsformidlingschefen i Herning er alene om den bedømmelse, at vi kan skaffe arbejde til de unge arbejdsløse. Forudsat at den almindelige beskæftigelsessituation forbedres – og det vil være hr. Poulsgaard bekendt, at beskæftigelsessituationen i Ringkøbing amt er væsentlig bedre, end den er andre steder i landet, også bedre end i Nordjyllands amt, som hr. Poulsgaard var inde på det før – forudsat at vi bevilger tilstrækkeligt med penge både på statsplan og på amts- og kommunalt plan, og forudsat at vi kan vække det lokale erhvervslivs interesse for at gøre en indsats for de unge, så kan vi skaffe dem i arbejde, og jeg mener i høj grad, det er en vigtig mission for os midt i det mørke beskæftigelsesbillede, vi i øvrigt har i vores samfund, at gøre en særlig indsats for at bringe de unge arbejdsløse i arbejde.

Så kan man spørge, om det er særlig rimeligt at dømme en samlet indsats til gavn for de unge på baggrund af nogle negative erfaringer med nogle bestemte mødeformer. Det, jeg mener man kan bruge disse erfaringer til, er at lave sin kontaktmåde i forhold til de unge om i stedet for ligesom at ville dømme de unge på denne basis. Jeg tror, at hr. Poulsgaard ud fra sin folkelige erfaring i høj grad har været med til arrangementer, som har været velmente, som har været af bred samfundsmæssig interesse, som har været vidt og bredt annonceret til borgerne, men som alligevel kun har fremkaldt et meget beskedent fremmøde, uden at man af den grund vil stemple samtlige de vælgere, der bor i det pågældende område, for manglende samfundssind og manglende demokratisk

interesse. Det er ikke altid, vi finder de rigtige former, men vi kan jo kun lære af vore dårlige erfaringer og prøve at forbedre den informationsindsats, vi yder, ligesom vi i vort politiske arbejde til stadighed må prøve at forbedre vores kontaktformer i forhold til befolkningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til statsministeren af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Vil statsministeren uddybe sine udtalelser i USA om, at han mener, de franske socialister bør vinde valget i Frankrig?«
(Spm. nr. 505).

Skriftlig begrundelse.

Det har vakt forundring, at statsministeren under sin rejse i USA i sin egenskab af formand for EFs regeringschefer har taget parti i den franske valgkamp.

Vi er mange, der håber det modsatte af statsministeren, men vi ville ikke drømme om at blande os i indrepolitiske franske anliggender.

En fransk socialistsejr vil næsten uundgåeligt føre til en kommunistisk-socialistisk regering og dermed betyde store vanskeligheder for NATO- og EF-samarbejde.

Statsministeren skal selvfølgelig have lov til at arbejde for, at kommunisterne kommer med i den franske eller andre regeringer, men så må han også forklare sine synspunkter.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det spørgsmål, der er stillet til mig, lyder således: (se ovenfor).

Umiddelbart efter min hjemkomst fra USA, det vil sige torsdag den 2. marts, redogjorde jeg i det udenrigspolitiske nævn for de drøftelser, jeg havde haft med præsident Carter og medlemmer af den amerikanske administration. Fredag den 3. marts afgav jeg en tilsvarende redegørelse i folketingets markedsudvalg med hensyn til de dele af samtalerne, som havde relation til EF-arbejdet.

Ved begge lejligheder kom jeg naturligvis også ind på den omtale, som fandt sted på grund af pressens referater af mine udtalelser i National Press Club. Da således denne sag